

[Rager.]

Venstregeringen, at Paastanden om, at Venstregeringens Erhvervspolitik skulde være den rigtige, afkræftes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Kun en ganske kort Henstilling til Venstrepartiet om ikke at tage det ærede Medlem Hr. Ragers Beregninger alt for højtideligt. Nu i Dag, først i Dag er det lykkedes for det ærede Medlem Hr. Rager at forstaa, at $\frac{1}{2}$ er $\frac{1}{8}$ af 4. Jeg maa sige, at saa er det ærede Medlem ikke kommet saa langt i Regnekunsten.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Nu vender det ærede Medlem tilbage til visse Forudsætninger, som han i det første Indlæg sagde at han ikke vilde komme tilbage til. Jeg anerkender aldeles ikke den Betydning og den Virkning, som disse Ting efter det ærede Medlems Mening vil have, men det er en Sag for sig. Det, der her diskuteres, er, hvilken Virkning, naar vi altsaa tager arbejdsløshedsprocentmæssigt paa Forholdet, denne Regerings Politik har haft, og hvilken Virkning den Politik, som førtes af den Regering, der sluttede i 1929, har haft, og der er Tallene for September 1929 8,7 og for September 1937 16,5. Nu siger det ærede Medlem: Ja, men det var jo under en socialdemokratisk-radikal Regering. Ja, men hvad var det for Foranstaltninger, de havde gennemført, som skulde bedre paa det Forhold? Det er jo altid saadan, at man saar, før man høster, og Virkningen af en Politik kan meget vel føles en Tid efter, at et Regeringssystem er forladt, hvis man ikke kan paavise, at den nye Regering har lavet Foranstaltninger, der har hjulpet derpaa. Derfor mener jeg, at disse Tal, ogsaa de procentvise Tal, slaar det ærede Medlems Argumentation lige i Synet, de undergraver den og viser derved, hvor meget den er værd.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg skal ikke blande mig i Debatten om de Tal, der er blevet nævnt her, men nøjes med at sige, at der er jo aldrig en Venstregering i dette Land, der har været stillet over for de samme Problemer, de samme

Vilkaar, de samme Omsætningsvanskeligheder, som den nuværende Regering har været stillet overfor. Det er saa meget mere urimeligt, at Regeringen angribes, som hele den Politik, der har været ført siden 1929, i saa høj Grad har været ført netop af Hensyn til det danske Landbrugs Stilling, og i mange Henseender har virket positivt skadelig med Hensyn til Beskæftigelsesspørgsmaalet, en Politik, Venstre selv har indledet, og for hvis Virkninger det er ganske uberettiget af Venstre at angribe os.

Men det er maaske paa Tide at komme tilbage til det Lovforslag, der forhandles om. Jeg havde egentlig regnet med en noget kortere anden Behandling af dette Lovforslag. Men naar først Lidenskaberne kommer i Bevægelse paa disse Omraader, saa er det jo vanskeligt at holde dem nede. Der er kun een Ting, der er sagt under Eftermiddagens Forhandlinger af det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, som jeg er glad ved, og det er den ganske lille Bemærkning om, at det ærede Medlem er ved at blive glad for den Stilling, hans Parti har taget til dette Forslag. (*Erik Eriksen:* Det sagde jeg ikke!). Jeg tror, Fortrykket vil vise, at saadan faldt det ærede Medlems Ord, og det giver mig alligevel en Formodning om et og andet. Jeg lagde meget nøje Mærke netop til denne ganske korte Indskudsbemærkning. Og under Forudsætning af, at det ikke var en Fortalelse, men at den virkelig ogsaa dækker over noget, vil jeg haabe, trods Debatten her i Eftermiddag, at der vil være Kræfter i Partiet Venstre, der vil være med til at medvirke ved denne Lovs Udførelse i Praksis.

Til Slut vil jeg gøre opmærksom paa, at man skal lade være at bruge Tallene pr. 1. Januar for langvarigt og unge arbejdsløse. Vi havde 5 000 unge arbejdsløse den 5. Maj 1937, vi havde kun 3 500 den 5. August 1937. At de 3 500 omkring 1. Januar, hvor vi har alle Sæsonfagenes Arbejdere gaaende ledige, stiger til 9 000, er der ikke noget som helst abnormt i, og det har ikke det mindste med Regeringens Beskæftigelsespolitik at gøre. Det vil man selv i de bedste Aar kunne finde, naar Vinteren sætter ind og Sæsonfagene standser. Altsaa, jeg maa bede om, at man i alt Fald lader være at misbruge det Tal.

Formanden: Jeg havde for en halv Time siden forstaaet, at vi var i Nærheden af Afstemningen, og jeg mente ogsaa, at man maatte have Lov til at betragte Spørgsmaalene som uddebatteret. Imidlertid